

Prima instanță: judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. G. Bivol)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros)

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Sergiu Lisevici împotriva deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lisevici, intervenient principal Sindicatul „Demnitate” împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termen, anularea ordinului nr. 87 ef din 11 februarie 2015 al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind sancționarea disciplinară, restabilirea în funcția deținută,

c o n s t a t ă :

La data de 27 martie 2015, Sergiu Lisevici, prin intermediul avocatului Olga Proca, intervenient principal Sindicatul „Demnitate” au depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova solicitând repunerea în termen de înaintare a acțiunii, anularea ordinului nr. 87 ef din 11 februarie 2015 al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind sancționarea disciplinară a angajatului Inspectoratului de Poliție Leova al Inspectoratului General al Poliției, locotenent major de poliție Lisevici Sergiu Vasile, prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din Inspectoratul General al Poliției din funcția de polițist, de șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție Hășneșenii-Noi al sectorului de poliție nr. 1 (Leova) al Inspectoratului de Poliție Leova, restabilirea în funcția deținută.

În motivarea acțiunii s-a invocat că reclamantul prin ordinul Inspectoratul General al Poliției al MAI nr.87 ef din 11 februarie 2015 a fost sancționat disciplinar cu concedierea din cadrul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din funcția de polițist, șef de post, ofițer superior de sector al postului de poliție Hășneșenii - Noi al sectorului de poliție nr. 1 (Leova) al Inspectoratului de Poliție Leova.

Indică că, ordinul nr. 87 ef din 11 februarie 2015 este ilegal, emis contrar dispozițiilor legale.

Conform ordinului, temei pentru sancționare și concediere a servit încălcarea prevederilor art.9 alin. (2) lit. b), d) Codul muncii, pct. 13 al Codului de etică și deontologie a polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10 mai 2006, pct.8 al Contractului individual de muncă, și anume absența nemotivată de la serviciu la data de 14 ianuarie 2015.

Afirmă că, temeiul ce a stat la baza aplicării sancțiunii disciplinare cu concediere, contravine prevederilor art. 20 alin.(4) al Legii sindicatelor, art. 15 alin. (4), art. 21 alin.(1), art. 41 alin. (2) al Contractului colectiv de muncă.

Declară că, art. 53 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 prevede că se consideră abateri disciplinare acțiunile sau inacțiunile polițistului prin care se încalcă prevederile legii, ale altor acte normative, restricțiile și interdicțiile stabilite, clauzele contractului individual de muncă, cerințele fișei postului, prevederile Codului de etică și deontologie a polițistului.

Remarcă că, prin dispozițiile ce au stat la baza ordinului contestat, angajatorul a folosit doar norme generale de sancționare disciplinară, ceea ce scoate în evidență scopul concedierii ilegale din funcție.

Menționează că, art. 54 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 stabilește expres tipurile de sancțiuni precum și modul în care acestea urmează a fi aplicate, pe când în speță nu a fost legal demonstrată prin probe concludente și pertinente abaterea disciplinară, conform cărei caracteristici s-a stabilit gravitatea ei și respectiv aplicarea celei mai aspre sancțiuni – concedierea. Nu s-a luat în considerare că pentru întreaga perioadă de activitate nu i-au fost aplicate careva sancțiuni disciplinare și/sau muștrări, fapt confirmat prin extrasul emis de către secția resurse umane a Inspectoratului de Poliție Leova, în conformitate cu prevederile art. 42 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Invocă că, sancționarea disciplinară se lovește de nulitate absolută, deoarece executorul anchetei de serviciu Tatiana Poclic fiind conștientă că observatorul desemnat, în conformitate cu art. 16 alin. (3)-(4) al CCM nr. 191/13 pentru monitorizarea respectării modului de desfășurare a anchetei de serviciu, în scopul neadmiterii lezării drepturilor salariatului, nu a luat atitudine asupra lacunelor admise de către ultima și depistate ulterior de către persoana responsabilă, prin înaintarea către Inspectoratul General al Poliției a propunerii de sancționare.

Relevă că, nu a fost în posibilitate să cunoască materialele anchetei și a fost în imposibilitate de a prezenta careva probe în apărarea sa, prin ce i s-au încălcat drepturile constituționale ce țin de prezumția nevinovăției, principiu clar enunțat în Constituția Republicii Moldova și anume că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia se asigură toate garanțiile necesare apărării sale.

Notează că, această situație denotă expres ilegalitatea ordinului Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova nr.87-ef din 11 februarie 2015 „Cu privire la sancționarea disciplinară a angajatului IP Leova al Inspectoratului General al Poliției, locotenent major de poliție Lisevici Sergiu Vasile.

Precizează că, la data de 05 martie 2015 prezenta cerere de chemare în judecată - în original, în două exemplare, din greșeală a fost depusă la sediul pîrîtului fără a fi remisă o copie a acesteia și instanței de judecată competente spre examinare, aceasta fiind înregistrată sub nr. P-589/15 din 05 martie 2015, fapt confirmat prin ștampila aplicată pe exemplarul său. După primirea și înregistrarea de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova a prezentei acțiuni, nu au fost întreprinse careva măsuri în vederea elucidării cazului parvenit.

La 27 martie 2015 prezentîndu-se la sediul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne a Republicii Moldova a solicitat să-i fie restituite ambele exemplare a cererii de chemare în judecată, la remiterea acestora de către colaboratorul Direcției juridice, i-a fost schimbată originalul primei pagini din cererea de chemare în judecată, fiindu-i înlocuită cu un xerox.

Solicită repunerea în termenul de înaintare a acțiunii din motivul omiterii întemeiate, deoarece din greșeală a înaintat acțiunea la un organ care nu este competent să examineze prezenta cerere de chemare în judecată.

Prin hotărîrea din 13 noiembrie 2015 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Lisevici, intervenient principal Sindicatul „Demnitate” împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la repunerea în termen, anularea ordinului nr. 87 ef din 11 februarie 2015 al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind sancționarea disciplinară cu concedierea din poliție a lui Sergiu Lisevici.

Prin decizia din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Sergiu Lisevici și s-a menținut hotărîrea din 13 noiembrie 2015 a judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La data de 30 iunie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (f.d.143), Sergiu Lisevici a declarat recurs împotriva deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii integral.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de fond inițial, argumente preluate ulterior și de instanța de apel, a considerat ca fiind neîntemeiat argumentul său că nu a fost omis termenul de adresare în instanța de judecată, deoarece a fost depus din greșeală cererea de chemare în judecată la 05 martie 2015 la sediul pîrîtului.

Relevă că, din momentul înregistrării acțiunii sub formă de petiție la pîrît, aceasta urma să fie examinată conform prevederilor Legii nr. 190 din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare în sensul căreia la art. (4) se statuează că prin petiție se înțelege orice cerere, reclamație, propunere, sesizare, adresată organelor de resort, inclusiv cererea prealabilă prin care se contestă un act administrativ sau nesoluționarea în termenul stabilit de lege a unei cereri.

După primirea și înregistrarea de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova a cererii de chemare în judecată, nu au fost întreprinse careva măsuri întru elucidarea cererii parvenite.

Prin prisma prevederilor art. (4) alin. (3) a Legii cu privire la petiționare ”Petiționarul care nu este satisfăcut de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit un răspuns în termenul stabilit de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă

La data de 27 martie 2015, neprimind nici un răspuns, a depus o cerere în instanța de contencios administrativ.

Consideră că, instanța nu a ținut cont de prevederile Legii cu privire la petiționare, nr. 190 din 19 iulie 1994, care conform art. 7 alin. (2) prevede că petițiile în care este atacat un act, o decizie, o acțiune ori inacțiune a unui organ administrativ sau persoană oficială care au lezat drepturile și interesele legitime ale petiționarilor, se adresează organului ierarhic superior.

Iar, conform prevederilor art. 9 alin.(1), dacă petitia tine de competenta altui organ, originalul petiției se expediază acestui organ în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării petiției, fapt despre care este informat petiționarul.

Opinează că, în aceste circumstanțe, intimatul a evitat cu rea-credință să expedieze petiția organului competent (instanței de judecată) cu atât mai mult, nu a comunicat petentului că petiția depusă ține de competența unui alt organ. Din contra a avut un comportament de rea-credință, refuzînd chiar să răspundă sau să restituie cererile recurentului pînă la un anumit moment.

În opinia sa, toate aceste argumente, precum și cererea de repunere în termen formulată, au fost suficiente pentru a fi repus în termen și a-i asigura exercitarea accesului la justiție.

Inter alia, CEDO a constatat în practica sa că o interpretare deosebit de riguroasă dată de instanțele interne unei norme de procedură (formalism excesiv) îi poate priva pe reclamanți de dreptul de acces la un tribunal (Perez de Rada Cavanilles împotriva Spaniei, pct. 49; Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei, pct. 38; S.A. „Sotiris și Nikos Koutras ATTEE” împotriva Greciei, pct. 20; Beles și alții împotriva Republicii Cehe, pct. 50; RTBF împotriva Belgiei, pct. 71, 72, 74).

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 07 aprilie 2016, iar Sergiu Lisevici a declarat recurs la data de 30 iunie 2016, conform sigiliului Oficiului Poștal (f.d.143).

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 26 aprilie 2016, conform scrisorii de însoțire (f.d.131), însă, date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Recurentul menționează în recursul declarat că a recepționat decizia la data de 02 mai 2016, iar alte date care să ateste contrariul, lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Sergiu Lisevici la data de 30 iunie 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Sergiu Lisevici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergiu Lisevici nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Sergiu Lisevici.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sergiu Lisevici împotriva deciziei din 07 aprilie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală